

ת"פ 10973/03/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד נאסר נסאסרה, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 10973-03-16 מדינת ישראל נ' נסאסרה

;

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
תביעות ש"י
נגד
נאסר נסאסרה - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

גזר דין

כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום, ביום 21.11.2015 בסמוך לשעה 13:00, הגיע הנאשם למעבר מיתר במטרה לעבור מתחומי האזור אל ישראל. במהלך הבידוק הביטחוני שעבר, שער המגנומטר התריע, והנאשם טען כי היה זה בשל החגורה שהייתה על גופו. בבדיקה נוספת שנערכה לפריט לבוש אותו החזיק הנאשם, באמצעות מכונת שיקוף, התגלתה סכין מתקבעת בבגדי הנאשם, שלא הוכח כי היא למטרה כשרה. בנוסף, במהלך בדיקתו, ועל אף שהבודקת הביטחונית שאלה את הנאשם לגבי הסכין וסיבת החזקתה, הסתיר הנאשם את דבר החזקת הסכין עד שלבסוף אמר זאת, ובכך הפריע לבודקת במהלך עבודתה הציבורית שלא כדין.

מהלך הדין

הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. לאחר שמיעת ראיות, חברתי, כב' השופטת הבכירה עינת אבמן - מולר, זיכתה את הנאשם מביצוע עבירת הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**), והרשיעה אותו בביצוע עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם בן 24, רווק, מתגורר עם הוריו ועובד כעצמאי מזה כ- 6 שנים. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, אך הפסיק את לימודיו בשל מצב כלכלי עמו משפחתו התמודדה. אביו של הנאשם עבר אירוע מוחי בהיותו בן 18, עקב כך העביר האב לנאשם את הבעלות על העסק שהיה בבעלותו. הנאשם מתמודד עם

חובות ועוזר בפרנסת משפחתו. הנאשם הודה בביצוע העבירה של החזקת סכין. לדבריו, ביום האירוע תיקן את הטרקטור שברשותו, בין היתר באמצעות הסכין. לאחר שסיים את השימוש בה, הכניס אותה לכיס ושכח להחזיר אותה לארגז הכלים. בעת הבידוק הביטחוני, שכח כי הסכין נמצאת בכיסו, לכן השיב בשלילה, כאשר נשאל, האם נושא עליו נשק מסוג כלשהו. הנאשם מסר, כי לא היה בכוונתו לפגוע באדם, וכי החזקת הסכין נעשתה בשגגה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצר על מעשיו ומתקשה לתפוס עצמו כעובר על החוק ומעורב בפלילים. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ואף נותן עדיפות לצרכי משפחתו על פני צרכיו האישיים וכי אין באישיותו דפוסים אלימים. הנאשם נעדר עבר פלילי. שירות המבחן ציין, כי חלק מהעבודות אותן הוא מבצע בעסק שלו הן עם גורמים ממשלתיים, ולכן הרשעה עלולה לפגוע בקבלת חוזי עבודה עתידיים, לכן המליץ להימנע מהרשעתו בדיון ולהטיל עליו 180 שעות של"ץ.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הנאשם נשלח לממונה ונמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען כי יש להטיל על הנאשם מאסר קצר בעבודות שירות לנוכח מתחם ענישה שבין מאסר על-תנאי למאסר קצר לרבות בעבודות שירות. ב"כ המאשימה סבר, כי אין מקום לבטל את ההרשעה בהיעדר בסיס שבדיון לכך בנסיבות העניין. הוא היפנה לפסיקה.

מאידך, הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לרבות בשאלת ביטול ההרשעה. הסניגור הדגיש את שאלת ביטול ההרשעה והיפנה לפסיקה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירת שלום נפשו וגופו של אדם, שכן החזקת סכין היא מעשה הטומן בחובו, בנסיבות מסוימות, פוטנציאל סיכון להתגלעות אלימות בקרב הזולת. מדובר בעבירת פשע שדינה מאסר עד 5 שנים, ומכאן שהמחוקק אמר את דברו בכל הנוגע לחשיבותה. יחד עם זאת, מידת הפגיעה בערך המוגן אינה גבוהה מבחינת הנסיבות שתוארו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: בהכרעת הדין קבעה כב' השופטת אבמן-מולר כי גרסתו של הנאשם בנוגע למטרת החזקת הסכין הובאה באופן כללי וסתמי והרושם הכללי שנותר עם תום עדותו היה שרוב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע לנסיבות ומטרת החזקת הסכין. השופטת אבמן-מולר שוכנעה, כי הנאשם היה מודע להימצאות הסכין על גופו

בעת הגיעו למחסום ולא קיבלה את הטענה כי שכח את הסכין עליו במהלך יום העבודה. יש בכך משום רכיב של תכנון, ולו במדרג נמוך. הנאשם אדם בוגר ואחראי למעשיו באופן מלא, אם כי בעת ביצוע העבירה היה כבן 21; פוטנציאל הנזק מהחזקת סכין הוא רב, אך בפועל לא נגרם כל נזק.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים שמתחילה מאי הרשעה והטלת של"ץ עד לחודשי מאסר בודדים [רע"פ 1949/15 **תקרוי** נ' מ"י (מיום 2.4.2015) (**עניין תקרוי**)]. החזקת סכין או אגרופן היא עבירה שהענישה קיימת במנעד רחב למדי, החל מאי-הרשעה במקרים חריגים, וכלה בחודשי מאסר בודדים, בהתאם לנסיבות המקרה. ר' למשל: **בעניין תקרוי** נתפסה סכין ברכבו של אדם ללא עבר פלילי, והתיק הסתיים בענישה הרשעה, של"ץ, התחייבות ומבחן; ברע"פ 3676/15 **מחאג'נה** נ' מ"י (מיום 8.6.2015) אושר מתחם ענישה שבין ע"ש ל-12 חודשי מאסר בנסיבות חמורות בהרבה (החזקת סכין בכלא), ובהינתן מאסר מותנה והיעדר התאמה לעבודות שירות, נגזר על הנאשם מאסר בפועל של 6 חודשים. כמובן שמהמקרה האחרון יש לגזור לקולא. ברע"פ 3446/10 **עבד אלחלים** נ' מ"י (מיום 6.4.2011) הפך בית המשפט העליון פסק דין של בית המשפט המחוזי שבחר להרשיע צעיר ללא עבר שנמצא ברכבו אגרופן, ביטל את ההרשעה והסתפק בשל"ץ בהיקף 200 שעות, התחייבות וצו מבחן. זהו מקרה קל יותר ממקורנו שכן מדובר באגרופן ולא בסכין.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ ו/או מאסר על תנאי לרבות אפשרות שקילת אי-הרשעה במקרים המתאימים, עד לחודשי מאסר ספורים שניתן לבצע גם בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם צעיר שמנהל את העסק שקיבל מאביו לבדו, תוך שהוא מהווה עמוד תווך בפרנסת משפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי, ונדמה כי חווה את ההליך באופן מרתיע. למרות שנוהלו הוכחות בעניינו, הוא נטל אחריות למעשים, כהתרשמות שירות המבחן. קיים גם רכיב של חלוף הזמן, אם כי לא ניתן לומר כי מי מהצדדים הביא לדחיות בלתי סבירות בניהול הדין.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. ברע"פ 2083/96 **כתב** נ' מ"י (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון, כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: **הראשון**, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; **השני**, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ברע"פ 5985/13 **אבן** נ' מ"י (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. לעניין התנאי הראשון, תנאי זה אינו מתקיים, לטעמי בנסיבות העניין, כאשר מדובר בהחזקת סכין במעבר ביטחוני, וזאת בשים לב לממצאי הכרעת הדין כפי שעמדתי עליהם לעיל. לעניין התנאי השני, הנאשם לא הצליח להוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי מעצם הרשעתו. כאמור, הנאשם טען כי במסגרת עבודתו הוא ניגש למכרזים מול גורמים ממשלתיים. ואולם הנאשם לא הביא אסמכתאות לכך ומכאן שלא עמד בנטל להוכיח פגיעה קונקרטיה כתוצאה מהרשעתו בדין.

לעניין ביטול-הרשעה היפנה הסניגור לת"פ 36470-04-17 **מ"י** נ' **עאבדין ואח'** (מיום 19.6.2019). אלא שנסיונות המקרה שם שונות, שכן הייתה הצבעה על פגיעה קונקרטיה בתעסוקתו הנוכחית של אותו נאשם 1. כך גם בת"פ 61366-08-16 **מ"י** נ' **עמירה** (מיום 29.1.2018), שם הוכחה במידה הנדרשת, לדעת בית המשפט שם, הפגיעה

הקונקרטיית בתעסוקתו של הנאשם לנוכח מסמכים שהוצגו וניתוח הפסיקה.

המיקום במתחם - בנסיבות שמניתי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה של החזקת סכין ו/או אגרופן, וזאת בתוך שנתיים מהיום;
- ב. קנס בסך 2,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.9.2019, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים ב-1 כל בחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי וישא הפרשי ריבית פיגורים והצמדה כחוק;
- ג. 180 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 8.9.2019 במתנ"ס כצלנסון באשקלון על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירה בה הורשע הנאשם במשך שנתיים מהיום או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצויינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת הסכין.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, במעמד הצדדים.